

10 jaar Brightlands Chemelot Campus, 29 juni 2022 MECC Maastricht

Beste mensen,

Over Back to the Future.

Het was 1985 toen Back to the Future uitkwam. Ik was toen nog een jonge twintiger; maar kan twee voorspellingen uit die film nog heel goed herinneren.

Eén was dat jongeren fan zouden worden van harde muziek; en

twee was dat we in 2015 geen wegen meer nodig zouden hebben.

De eerste voorspelling kwam uit. In die tijd had ik net zo'n geweldig luid spelend bandje ontdekt; en hoe groot dat bandje werd én bleef, bewezen ze nog geen twee weken geleden op Pinkpop. Metallica, ik ben nog steeds één van die vele fans...

En die tweede voorspelling? Nee, ook nu - zeven jaar later in 2022 – vliegen we niet met onze auto's door de lucht. Nog steeds hebben we die wegen nodig...

Maar, beste mensen, wat ons die film natuurlijk vooral vertelde was, dat onze toekomst 'volgt, rijmt, voortborduur' op ons verleden.

En wie dan met die tijdmachine – een DeLorean met een *flux capacitor*, ú weet vast wel wat dat is – maar wie dan met die tijdmachine Limburg verkent, ziet al snel dat transitie hier een zekere traditie is. Want:

Wie naar de jaren dertig van de 19e eeuw reist, ziet dat Maastricht als éérste Nederlandse stad industrialiseert.

In reactie op haar isolement door geopolitieke strubbelingen, opent ze de ene na de andere fabriek om dan maar zelf 'op grootschalige en moderne wijze' spullen te gaan maken als aardewerk, glas, kristal, spijkers en wapens...

Wie naar het begin van de 20e eeuw reist, ziet hoe Limburg razendsnel transformeert tot de kachel van Nederland.

En hóe ze de brandstof, de kolen, het zwarte goud met – voor die tijd – méést moderne en meest veilige technieken naar boven haalt...

En wie dan verder reist naar de zeventiger jaren ziet dat het sluiten van die mijnen Limburg vraagt zich wéér opnieuw uit te vinden.

En dat doet – probeert – ze ook: met zware chemie, met een auto-industrie, met witte boordenwerk én met een eigen universiteit.

Maar beste mensen,
als we dan – net als in de film – in 2015 arriveren, dan klopt – metaforisch gezien – die voorspelling over die overbodigheid van wegen eigenlijk wél.

En dan heb ik het over gebaande wegen die je níet uitdagen om op te stijgen om – zoals vanuit een helikopter – het grote verband te zien.

En dat is hier – te beginnen met de Chemelot Campus – natuurlijk wél gebeurd. Juist omdat enkel de zoektocht naar nieuwe duurzame materialen niet zo spannend is. Maar dat wél wordt als je óók in combinatie met gezondheid, goede voeding en slimme cijfers, op zoek gaat naar de antwoorden naar wat de mens, de samenleving en de natuur – nu en later - nodig hebben.

Nodig hebben om met elkaar in harmonie en balans te komen én te blijven...

En dat vraagt nogal wat. Zeker nu we – niet alleen in Limburg – opnieuw op de drempel staan van een nieuw tijdperk.

Een nieuw en niet meteen makkelijk tijdperk, waarin

- we een hele hoop kloven hebben te overbruggen;
- innovaties nodig zijn die ook hand in hand gaan met de menselijke én dierlijke maat;
- en we ook nog het klimaat en de planeet moeten redden.

Ga er maar aan staan....

Dan kan je in ieder geval wel een beetje ervaring, een beetje traditie in transitie gebruiken!

En ja, dan is het voor Limburg zeker een pré dat 'onderwijs, ondernemers en overheid' elkaar gevonden hebben om dat zaadje - tien jaar geleden in Sittard-Geleen gezaaid - uit te laten groeien tot een hele *Brightlands* – familie.

Een familie die wat mij betreft **nog veel beter** en **nog veel meer** mag laten zien wat ze allemaal in huis heeft:

niet alleen kennis en kunde,
maar óók veel lef en durf
én - heel belangrijk in deze tijd – rotsvast vertrouwen in elkaar.

Maar bovenal,
beste mensen,

heeft deze Brightlands-familie de potentie om tegemoet te komen aan de – terecht hoge – wensen van de *Most Influential Group of the World* die zich hier eerder vandaag op het podium presenteerde.

Zéker door ook die brug te slaan tussen knappe koppen en behendige handen, want **alleen samen** kunnen zij de transities mogelijk maken die de wereld van morgen nodig heeft.

En dank kom ik toch weer even terug bij Back to the Future, de film. Scriptschrijver Bob Gale heeft ooit wel eens gezegd nooit zijn best te hebben gedaan om toen de toekomst van 2015 zo goed mogelijk te voorspellen.

“Wat ik vooral wilde”, zo zei de goede man, “was een toekomst scheppen, die beter is dan het verleden.”

Een toekomst scheppen, die beter is dan het verleden.

Dat lijkt me eigenlijk ook een prima opdracht voor de next ten years!

Ik wens u – ons samen – veel succes; en alsnog van harte gefeliciteerd met de eerste tien jaar.